

Слѣдъ смъртта на тогавашния Търновски Патриархъ Поакима III, се избралъ и ржкоположилъ ученикъ-тъ Св. Теодосіевъ Евтимій за Патриархъ всея Българій въ 1360 година. Въ 1362 же година умира царъ Иванъ Александръ, и слѣдъ него се вжцарилъ третія му синъ Шишманъ, подъ наименованіето Шишманъ III.—Той се е вжцарилъ, както и по горѣ се спомѣнж, спорядъ предпочтеніето, което му бѣ отдалъ баща му Иванъ Александръ ѣще на животъ-тъ си, като пжрви синъ неговъ съ Еврейката, и „за нейнъ хатжръ“, и по нейно вижда се подбужденіе, или принужденіе.—А отъ пжрвата си сжпруга той е ималъ двама сина Михаила и Страшиміра; Михаила той уженилъ доро е былъ ѣще 15 годишно момче, за джщерята на Гржцкія царъ Кантакузина. Ние по горѣ разказахми впрочемъ, че царъ Иванъ Александръ ѣше на животъ-тъ си раздѣлилъ царството между синоветѣ си Страшиміра и Шишмана; Михаилъ же былъ убитъ по распореджанъето на мищика му Еврейката; и по това дѣленъе, той е былъ далъ Престоль-тъ на царството въ Търново Шишману, а Страшиміра той испратилъ въ Видинъ. заедно съ майка му, вech покалугерената му пжрва жена Годора, а отсетнѣ Теофана; той го е испратилъ тамъ да бжди като „*подцаръ*“ и му далъ да управлява независимо: Видинъ, Преславъ, Правадія и много други градове и села. Но Страшиміру домжчнјало за тая беззаконна и несправедлива постжпка на баща му; слѣдъ малко той отстжпилъ отъ него, и се превжзгласилъ за *независимъ царъ*. Впрочемъ между двамата братя Шишмана III и Страшиміра се вкоренила една вражда, злобна ненавистъ и умраза. Отъ друга же страна, въ малка Мизія, или въ Добруджа, владѣялъ по него време почти независимо отъ Шишмана III *Добротичъ*, който по неизвѣстни причини (вижда се по Гржцки интриги), подчинилъ Българскатж черковж въ Добруджа, (която по отпреди е зависѣла отъ Българ. Патриаршія въ Търново), подъ Гржцката Цариградска Патриаршія. —

Въ тія злочести за Българія времена, Турцитѣ напредваха отъ Гелиболъ, Филибе и Едрине; въ Филибе се учредило